

podobna je borova grizlica, ki se pojavlja na borovih drevesih. Na mladih borih se prikaže večkrat tudi borov brstni zavijač. Svetlozrjava gosenica tega škodljivca se zarije v mlado brstje in ga razjeda v struenu, kjer se konečno zabubi. Mlabo brstje se pozneje skrivi in posuši. Razširjanje škodljivca preprečimo, ako napadene veje odlozimo in sežgemo. Na starejših borih se vgnezdijo tu in tam sprevodni prelec. Po zimi je pobirati in uničevati zimsko gnezda gosenic.

V gozdnih vrstovih utegne biti zelo škodljiv bra-mor, ki izpodjeda korenine, kakor ogrci. Love ga v lonce, koji se zakopljejo do vratu v zemljo. Tudi kobilice utegnejo postati gozdom nevarne, ako prilete v večjih množinah.

Sploh moramo reči, da ima skoro vsako gozdno drevo svojega mrčesnega škodljivca. Mrčesi so nevarnejši iglastemu drevju nego listnatemu, katero objedanje lažje prenese. Z največjim uspehom zatiramo vse omenjene škodljivce, ako gozde skrbno nadzorujemo ter vso bole-havo in polomljeno drevje sproti iztrebimo in spravimo iz gozdov.

Naša dolžnost bodi tudi, da varujemo sovražnike škodljivih mrčesov. Tu sem spadajo od četveronožcev: krti, ježi, dihurji, podlasice, jazbeci in netopirji, od ptic pa ptice roparice, kot jastrebi, sove in sokoli. Nadalje tudi kukavice, žolne in skoro vse ptice pevke, kakor: senice, drozgi, kosi, škorci, slavci, lastovke itd. Zato jih pametni gospodarji in prijatelji ptic v hudih zimah krmijo ter skušajo pridobiti, da gnezdiijo pri nas.

Domače živali so gozdom tudi lahko škodljive, zlasti koza, ki objeda vsako drevo, katerega doseže. Pašo v gozdih je zatagadelj omejiti vsaj toliko časa, dokler drevje ne odraste.

Često pa povzroči škodo v gozdu človek sam. Zato imajo večji posestniki razen gozdarjev nastavljenе takor-imenovane logarje, ki čuvajo gozde pred poškodbami in tatvinami zlobnih ljudi.

Glavni pridelek v naših gozdih naj bo edinole les. Na postranske dohodke iz gozdov ne računamo toliko, ker so proizvodnji lesa kot glavnemu smotru več ali manj na škodo. Tam, kjer se upošteva to pravilo, bomo imeli iz naših gozdov obilne dohodke, kar bo v prid celot-nemu kmetijskemu gospodarstvu. Z največjo sigurnostjo se gospodarji tam, kjer se vsaka posamezna gospodarska panoga ne le sama vzdržuje, temveč daje tudi primeren čisti dohodek v skupno gospodarsko blaginjo. Kdor pa hoče z eno ali drugo gospodarsko panogo, n. pr. vinograd-ništvom, uganjati šport, tega naj se oblastvenim potom pri-sili, da proda svojo zemljo drugemu sposobnejšemu, ali jo da v zakup.

Negujno naše gozde z vso vsmemo in videli bomo, da bo naš trud obilo poplačan z lealnimi dohodki in dru-gimi reznimi dobrotami, ki jih imamo od te neobhodno potrebne in nad vse koristne gospodarske panoge.

Ivan Stampar, ekonom, graščina Ormož.

Politični ogled.

Država SHS.

Seja skupščine, ki je omenjena že v članku na prvi strani, se je končala s tem, da je v nedeljo po noči ob 11. uri cela opozicija zapustila narodno skupščino po iz-javi Ljube Davidoviča, ki je označil vladno delo za na-vižno in protipostavno. Po odhodu opozicije je govoril Pašič, ki je naglašal, da se mora proračun na vsak način sprejeti ter da vlada prevzema za svoje delo vso odgo-vornost in se bo, če treba, obrnila tudi na narod. Ob pol-noči so vladni poslanci sprejeli proračun. Pri glasovanju sta bila od opozicije navzoča samo dva Nemca, ki sta imela nalogo, da nadzorujeta, kaj se v narodni skupščini godi.

Med 38urno sejo v soboto in v nedeljo so se politič-ne strasti v narodni skupščini razpalile do skrajnosti. Opo-zicija je obračunavala s politično-moralno vrsto uskokov, radikali pa so v svoji bojevitosti sami razkrivali svoje ne-čedne namene. Tako je radikal Mihajlo Srečković dejal: »Mi smo pretivali kri in ne damo, da se brez krvi razruši, kar je s krvjo doseženo. Prišla bo diktatura!« — Pribičevičeva policajdemokratska družba je opozicijo napadala »avstrijski« in je dobila za to naštetu »se, kaj in kako vse so njeni člani od Pribičeviča do Edo Lukiniča delali v službi nekdanjih madžarskih oblastnikov. Zlasti srbski demokrati so ostro napadali Pribičevičeve uskoke in kli-čev: »Izdajalci, korupcionisti!« ni bilo ne konca ne kraja. V splošnem je vladna skupina od početka do konca seje kazala, da ji ne gre ne za državo in ne za red v njej, ampak samo za moč in oblast vladnih strank v državi in nad državo. To se posebno dobro vidi v odboru za veri-fikacijo eli potrjevanje poslanskih mandatov. V tem od-boru eni radikali naračunost zagovarjajo in priporočajo nasilje, naj se hrvatskim poslancem mandati ne samo ne potrdijo, temveč uničijo in poslanci stavijo pred sodišče po zakonu o »zaščiti države«, drugi hočejo zavlačevati

verifikacijo do skrajnosti s tem, da skušajo poprej še ka-kega Pribičevičevca spraviti v odbor ter da od sej izosta-jajo, med tretjimi se pa končno najdejo tudi poštenjaki, ki tako ravnanje obsojajo. Najbrž se bo iz radikalnega kluba oddvojilo par poslancev in bivših ministrov, ki ne odobravajo zveze s Pribičevičem aploh in ki posebej še obsojajo nasilno in nepostavno početje vlade.

Vodstvo demokratov je pod predsedstvom Ljube Davidoviča izključilo Pribičevičevo družbo iz stranke, Pribi-čevič se pa sedaj roti, da tega ne prizna in da bo še več pristašev dobil na svojo stran.

V ponedeljek popoldne se je vršila kratka seja skup-ščine brez opozicije. Obravnavale so se nekatere pogodbe s sosednimi državami. Po zaključku seje je vlada izjavila, da se mora za skupščino še le najti delo in da bodo seje sklicane po potrebi. Vse kaže na to, da bi radikali radi napravili volilno vlado ter do volitev, ki bi se vršile tako nekako v prvi polovici oktobra ali pa še malo prej, vla-dali brez parlamenta.

Bolgarija.

Podpisana je pogodba glede izplačila okupacijskih stroškov od strani Bolgarije. Protokol so podpisali zastop-niki Francije, Angleške, Italije in Bolgarije. Protokol do-loča okupacijske stroške v znesku 25 milijonov zlatih fran-kov, ki jih mora plačati Bolgarija tekom 10 let, začevši s 30. septembrom t. l. Po sklenjeni pogodbi je nagovoril predsednik medzavezniške komisije bolgarskega zunanje-ga ministra Kalfova z besedami, v katerih izraža popolno zadovoljstvo ter upanje, da je s tem činom storjen važen korak v interesu miru in reda v vzhodni Evropi. Težko finančno breme, ki ga je prevzela Bolgarija, nudi jamstvo, za njeno lojalnost in miroljubnost. Minister Kalfov se je zahvalil za tople besede in iskrenost članov medzavezni-ške komisije, ki so končno rešili to pereče vprašanje. — Bolgarija je sklenila tudi z Avstrijo pogodbo, ki vzpostavlja redne pravne odnose med obema državama.

Na Češkem

se je v zadnjem času razkrilo vse polno umazanih kupčij in zlorab od strani državnih organov pri raznovrstnih na-bayah za državo. Na državno škodo se je tržilo s spiritom, bencinom in velike goljufije so se razkrile tudi pri naba-vah avtomobilskega materiala za vojaštvo. V umazane kupčije so zapletene tudi višje uradne osebe in sedaj se bo osnovala medministrska preiskovalna komisija, ki bode revidirala vse državne dobave v zadnjih letih, da se iz-slede vse nerednosti in kaznujejo krivci.

Francija.

Ministrski predsednik Poincaré je sestavil novo vla-do, ki je spremenjena le glede nekaterih ministrskih se-dežev, drugače je pa politično popolnoma enaka prejš-nji. Do krize in nove vlade je prišlo najbrž le radi tega, da se najde povod za odlaganje volitev, ki vladno večino nič ne mikajo. Vlada bo skušala izvesti finančne zakone, s katerimi naj se prišteji državno premoženje in bo pred vsem nadaljevala delo obnove, povračil in miru. Glede notranje politike bo skušala vlada rešiti začasni načrt za obnovo dežele, izvesti reforma dohodninskega davka in pokojninskih zakonov, ne da bi pri tem povzročala izdat-ke, ki bi se ne dali kriti iz rednih dohodkov. Vlada bo vstrajala neizprosnost na vzdrževanju ravnotežja v proračunu. Politika obnove opustošenih krajev se bo nadalje-vala.

Rusija—Rumunija.

Na Dunaju zborujejo zastopniki sovjetske in rumun-ske vlade, da rešijo razna med Rusijo in Rumunijo sporna vprašanja. Najbolj boleča točka v medsebojnih odnosih obeh držav je vprašanje Besarabije. Glede tega se je iz-razil ruski zasotnik Steklov: »Če hoče živeti Rumunija z Rusijo v trajnem miru, naj se odpove Besarabiji. Če pa Rumuni tega ne storijo, bodo doživeli tragedijo.«

VSEM DRUŠTVOM PROSVETNE ZVEZE V MARIBORU.

Krščansko-secijalna prosvetna in izobraževalna dru-štva morajo porabiti vse razpoložljive sile za boj proti pi-jančevanju med našim narodom. Zlo pijančevanja in zlo-rabljenja alkoholnih pijač je pri nas tako veliko in tako ukoreninjeno, da mu bo le z enotnim, krepkim odporom odporom mogoče priti v okom. Statistika in grozeči opo-mini naših zdravnikov, narodnih gospodarjev in vzgojite-ljev o alkoholizmu med nami govore preveč glasno, da bi jih kdorkoli mogel preslišati in prezreti.

Zato naroča Prosvetna zveza v Mariboru vsem včla-njenim izobraževalnim in prosvetnim društvom v smislu čl. 10, točka 3, svojih pravil:

1. Da določi vsak društveni odbor osebo (odbornika), ki se bo posvetila z vsem srcem temu perečemu vpraša-nju. Pri vsakem društvu je ustanoviti odsek za gojitev treznosti.

2. Vsak društveni odbor mora polagati pa še posebno pažnjo na sledeče:

a) da se izpolnjuje naredba pokrajinske uprave za Slovenijo, oddelek za notranje zadeve, št. 41.573, dne 13. II. 1923, ki govori o pobijanju pijančevanja;

b) da se prepreči navzočnost šoloobveznih otrok v gostilnah brez spremstva starišev ali odraslih, a tudi v spremstvu teh se jim pod 16. letom starosti ne sme da-jati alkoholnih pijač;

c) da se ne toči in prodaja žgane opojne pijače od sobote ob 6. uri zvečer do ponedeljka do 11. ure dop.

č) da ne odreka gostilničar hrane gostu zato, ker ne uživa opojnih pijač;

d) da se opozori pristojno oblast na gospodarja-pi-janca prej, predno bo zapravljal s pijančevanjem večino svojega premoženja v svojo škodo in v škodo svojcev,

ki bi zato lahko postali siromaki in padli kot taki s ča-som v breme občine in države.

3. Vsa društva morajo brezpogojno uveljaviti ob raz-nih društvenih prireditvah misel treznosti in zmernosti. Vse prireditve se morajo končati vsaj ob običajni krajev-no-policijski uri. Na sporedu ne sme nikjer stati n. pr., da bo poskrbljeno za dobro kapljico ali kakorkoli za pijačo. Enako se ne sme rabiti nikjer na sporedu beseda »vese-lica«, ki jo je nadomestiti z besedo »prireditve« ali slčno.

4. Društva ne smejo vprizarjati gledaliških predstav, ki se v njih pijančuje, ali ki izražajo drugače preveliko posurovelost.

5. Nobeno društvo ne sme imeti sej in sedeža v go-stilni.

6. Društvene prireditve v gostilnah je treba zabranje-vati z največjo odpornostjo in ako ni jamstva, da to ne bo prilika za zapravljanje denarja in za pijančevanje, je treba tako društveno prireditve brezobzirno zabraniti. Pri vseh društvenih prireditvah morajo biti na razpolago tudi brez-alkoholne pijače po zmernih cenah.

7. Vsako društvo mora paziti, da noben njegov član društvu ne bo delal sramote s pijančevanjem. Proti čla-nom, ki v tem oziru kaj zagreše, naj se postopa discipli-narno.

8. Društveni odbor naj zainteresira krajevno izobra-ženstvo, da se s strokovnimi predavanji, zlasti pa z dobrim vzgledom udejstvuje v borbi proti pijančevanju.

Vsako včlanjeno društvo mora Prosvetni zvezi v Ma-riboru v slehernem četrtletnem izkazu o društvenem delu izčrpno poročati, kako se izpolnjujejo gornje določbe, ki jih je obravnavati pri odborovih sejah, razglasiti vsem društvenim članom in nabiti na vidnem mestu v društve-nih prostorih.

Odbor Prosvetne zveze v Mariboru.

Tedenske novice.

S čim se že hvalijo demokratije. Komaj par dni sta v vladnem objemu g. Pašič in policajdemokrat Pribičevič, se že hvali dr. Žerjavovo »Jutro«, mariborski »Tabor« itd., da so slovenski demokratije, ki imajo samo enega prigo-ljufanega poslanca, profesorja Rejsnerja, ki podpira Pa-šič-Pribičevičevo trblo vlado, dosegli to-le: Ukinitve ku-luka za Slovenijo in ustavitve vseh priprav za občni zbor Kmetijske družbe. Sami laži-uspehi. Javnost dobro ve, kako se je ravno Jugoslovanski klub boril proti kuku-ku in kolikrat smo že objavili v »Gospodarju«, kako je na zahtevo naših poslancev večkrat izjavil notranji minister, da se kukuk v Sloveniji ne bo izvajal. Uspeh naših 21 poslancev bi si rad prilastil sedaj eden prigo-ljufan demo-kratski poslanec. Kmetijska družba, ki ima denar ter pre-moženje, je že davno trn v peti naših demokratov. Demo-kratskih kmetov ni, a kljub temu bi se rad dr. Žerjav na-ta ali oni način priplazil do premoženja Kmetijske družbe in ga potem izrabil na prav ostuden način za demokrats-ke malhe. Kot vladni hlapi in petolizniki radikalov so demokratije dosegli toliko, da je notranji minister ustavil priprave za občni zbor Kmetijske družbe. Pa predno se bo Žerjavu posrečilo stegniti že radi potvorbe menic na šestmesečno ječo obsojeno nepošteno roko po pre-moženju Kmetijske družbe, Pašič-Pribičevičeve vlade že davno več ne bo. Takih laži-uspehov kot sta ravnokar označena, se lahko veseli samo slovenska demokratska stranka, ki ima samo enega — prigo-ljufanega poslanca.

Si bo treba dobro zapomniti! Zasluga Jugoslovanske-ga kluba in še posebno njegovega načelnika dr. Korošca je, da je pripeljal Radičeve poslance v zbornico. Radičevi poslanci so bili pripravljeni oprijeti se resnega političnega dela in skupno z našimi poslanci se boriti proti nepošte-nostim, ki jih je uganjala s Slovenci ter Hrvatci Pašičeva vlada. Ravno v trenutku, ko je šlo za to, da se pože ne pomočjo radičevcev Pašiča od vladne mize, pa je Pribi-čevič in slovenski demokratije uskočili k Pašiču in podprli njegovo vlado, čez katero so poprej najbolj zabavljali. Pašič in Pribičevič se sedaj iz strahu pred padcem bra-nita potrditi mandate Radičevih poslancev in na ta način zapirata s pomočjo dr. Žerjavove stranke Hrvatov pot do resnega političnega dela. Slovenski kmet, delavec in o-brtnik si morajo dobro zapomniti, da sta ravno Pribičevič in dr. Žerjav kriva, da lahko Pašič še nadalje pašuje nad Slovenci in Hrvati.

Pošte v Sloveniji. Zadnje pol leta je beograjska vlada dala ukiniti celo vrsto pomožnih pošt na Sloven-skem Stajerskem. Naši poslanci so dne 7. decembra 1923 vložili na ministra za pošte vprašanje, ali misli ukinjene pošte zopet upostaviti in nakazati za nje dovolj kre-dita. Te dni je dobil narodni poslanec Franjo Žebot od ministra Vukičevića pismen odgovor št. 1336 v katerem pravi, da je odredil višje nagrade za pomožne pošte. — Tozadavni krediti so tako visoki, pravi minister, da se bo ugodilo upravičenim zahtevam vzdrževalcem po-možnih pošt ter da se ukinjene pošte zopet otvorijo. — Opozorjamo vse kraje, kjer je poštno ravnateljstvo uki-nilo pomožne pošte, da se pobrigajo in zahtevajo ta-kojšnjo otvoritev pošt. Poslanec Žebot je o tem obve-stil poštno ravnateljstvo v Ljubljani. — Za poštno zve-zo med Mariborom in Gornjo Sv. Kungoto je poštno ravnateljstvo obljubilo poslancu, da se bo zopet upeljala vozna pošta dvakrat na teden.

Poslanec Jakob Vrečko je ob priliki razprave o proračunu ministrstva pošte govoril v imenu Jugosl. kluba glede razmer, ki vladajo pri poštah v Sloveniji. Pod sedanjo vlado (Pašičevo) opozamo pri pošti povsod nazadovanje. Poštne zveze so vedno slabše. Finančni minister ne daje dovolj kreditov, da bi Slovenija imela za svoje gospodarske potrebe dobre poštne in telefon-ske zveze. Značilno na primer je, da je za pomožne po-šte v Sloveniji določenih samo 80.000 D. V Sloveniji je

220 takih pošt. Mesečno torej pride na eno samo 30 D. To je sramota. Dočim po Srbiji ustanavlja vlada nove avtomobilske poštne zveze, v Sloveniji stare zveze z vozno pošto ukinjujejo. Za poštne uslužbenke, osobito poštne sele na deželi se premalo skrbi. Niti obleke in oburvala jim ne daje poštna uprava v redu. Poslanec Vrečko zahteva, da se čimprej vrnejo našim vlagateljem vloge, katere so vložili za časa Avstrije v bivšo pošto hranilnico. Večina zbornice je odobraval govornikova izvajanja.

Shod SLS za Celje in okolico se vrši v nedeljo, dne 6. t. m., ob pol osmih jutraj v vrtni dvorani hotela »Beli volk« v Celju. Na shodu govorijo dr. Anton Ogrizek in drugi. Somišljeniki, skrbite, da bo nedeljski shod sijajna manifestacija avtonomistične misli!

Županska tečaja v Ljutomeru in Murski Soboti. — Na županskem tečaju v Ljutomeru dne 23. marca je bilo 54 udeležencev. Otvoril in vodil ga je g. okrajni glavar dr. Hubad. Prvi je predaval g. okrajni glavar sam in sicer o denarnem gospodarstvu občine. Nato je predaval g. okrajni komisar dr. Mlinar o občinski samoupravi, o dolžnosti občin glede cest, itd. Gospod podpolkovnik Jurkovič je z navedbo najrazličnejših slučajev razložil določbe vojnega zakona. Najsijajnejše pa je uspel županski tečaj dne 25. marca v Murski Soboti. Udeležba je bila zares veličastna, nad 120 županov in obč. odbornikov, ki so do zadnjega kotička napolnili največjo šolsko dvorano. Po vojaškem referatu je predaval gospod okrajni glavar Lipovšek o občinskem gospodarstvu v širšem pomenu besede, vedno naglašajoč in vpoštevajoč posebne tamkajšnje razmere. Zelo izčrpno se je bavil z občinskimi pristojbinami, obračunom in proračunom. Gospod dr. Bratina je predaval o samostojnem občinskem delokrogu ter prepletel svoje predavanje s praktičnimi zgledi. Poslušalci so z živim zanimanjem sledili izvajanjem. Posamezne važne stvari so si zabeležili, v mnogih zadevah se je razvila živahna diskuzija. Upamo, da je posebno ta tečaj v živo zadel svoj namen: koristil bo oblastem in uradom, največ haska bodo pa od njega imele občine. Tečaju sta prisostvovala oba konceptna uradnika glavarstva in okrajni tajnik g. Svoboda.

Na županskem tečaju v Kozjem 30. marca je bilo 30 udeležencev. Gospod dr. Vidmar je v triurnem predavanju poljudno razložil navzočim avtonomne pravice in dolžnosti občine. Govoril je obširno o domovinski pravici, o delu občine v pravstvenem in zdravstvenem oziru, o dolžnosti občine glede občinskih cest, o občinskem sodišču ter o stavbinskem in stanovanjskem vprašanju. Sploh je povdarjal in naglašal velike pravice, ki jih ima občina, katerih se pa navadno ne zaveda. Vsi udeleženci so hvaležni gospodu predavatelju, za zanimivo predavanje, izrekli enoglasno željo, da priredi županska zveza v doglednem času zopet enak tečaj. — S tem so županski tečaji na Štajerskem zaključeni. — Zanimanje za nje je pokazalo, da so bili potrebni in upamo, da so popolnoma dosegli svoj namen.

Uredništvo in upravnistvo »Našega doma« v Mariboru se je z 2. aprilom preselilo v Aleksandrovo cesto št. 6, I. nadstropje (Zadružna gospodarska banka) poleg frančiškanske cerkve.

Tajništvo Slovenske ljudske stranke v Mariboru se je z 2. aprilom preselilo v Aleksandrovo cesto št. 6, I. nadstropje (Zadružna gospodarska banka) poleg frančiškanske cerkve.

Mariborske novice. G. general Maister, 50letnik. Minulo soboto je slavil g. general Maister svojo 50letnico. Bdin slovenski general je posebno po obmejnih občinah dobro znan in je tudi častni občan gotovo v vseh mariborskih okoliških občinah. G. generalu-jubilantu kličemo: Živel zdrav v našem obmejnem Mariboru, katerega si osvojobil in pridobil Jugoslaviji! — Občni zbor mariborskega okrožja Jugoslovanske strokovne zveze se vrši v nedeljo, dne 6. aprila, ob 9. uri dopoldne v dvorani v Lekarniški ulici 6. Če občni zbor ob napovedani uri ne bi bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje v istih prostorih in z istim dnevnim redom nov občni zbor, ki je sklepčen ob vsakem številu navzočih članov. Za člane je udeležba obvezna. — Preselitev Prosvetne zveze v Mariboru. Vsem našim prosvetnim in izobraževalnim društvom naznanjamo, da se je Prosvetna zveza v Mariboru preselila v novo palačo Zadružne Gospodarske banke poleg frančiškanske cerkve. Od sedaj dalje je naslov: Prosvetna zveza v Mariboru, Aleksandrova cesta 6 I. — Čudna obsodba. Pred mariborskim okrožnim sodiščem se je vršila obravnava radi onega javnosti znanega poboja v Kamnici. Cela žalostna zadeva se je takole doigrala in končala: Dne 27. januarja t. l. se je vršila v gostilni Marije Šerak v Kamnici pri Mariboru veselica požarne brambor. Veselico je posetil tudi 40letni delavec Matija Haložan. Iz Maribora v spremstvu svojega tovariša Stefana Strausa. Slednji se je začel brez vsakega povoda prepirati v gostilni z A. Gozdnikom. Zet gostilničarke Stefan Pavišič in nekateri gostje so skušali Strausa pomiriti. Ker pa si razgrajati ni dal ničesar reči, so ga končno vrgli iz gostilne. To pa je razburilo Haložana, ki se je takoj za Straussom podal na prosto. Tam je začel iz svojega vojaškega revolverja streljati skozi gostilniške duri v sobo, kjer se je nahajalo vse polno gostov. Oddal je štiri strele ter zadel Franca Rajterja v okolici 5. rebra na desni strani, Franca Marinka pod levo nosno kosjo, Stefana Pavišiča pod desnim gležnjem, Terezijo Gradišnik na desnem kolenu, Ivano Flakus pa nad gležnjem leve noge. Poškodbe so bile pri vseh težke, razum Ivane Flakus, ki je zadobila samo lahko telesno poškodbo. Haložan, ki svoje dejanje prizna, se zagovarja s pijanostjo. Obsojen je bil radi hudodelstva težke telesne poškodbe in radi prestopka po čl. 2 in 4 zakona o posesti in nošenju orožja na 18 mesecev težke ječe. Vsakdo, ki bo to čudno obsodbo prečital, bo rekel: Veliko premalo so prisodili temu lopovu!

Novo zvonjenje v Guštanju. Kakor da je izbrisana zadnja sled povojnih neprilik je na praznik Oznanjenja Marijinega napolnilo neizkaljeno veselje vse sloje, in kar je več, tudi vse stranke širne guštanske župnije nad slovesnostjo blagoslovljenja novih zvonov. Čudovito je slovensko srce navezano na lepo ubrano zvonjenje in na zvonove. Zato je razumljivo, da se je zbrala dne 25. marca v Guštanju ogromna in raznolična množica iz vseh krajev Mežiške doline in iz sosednjih far Mislinjske doline, celo bratje in sestre onstran meje so prišli, da vidijo in slišijo, če je nemara pri nas ta slovesnost prisklenejša in lepša kot pri njih doma? Radovednost je bila tem večja, ker so guštanski zvonovi prvi jekleni zvonovi v Mežiški dolini vliči od Kranjske industrijske družbe na Jesenicah. V Mežiški dolini je bila doslej kritika za jekleno zvonjenje skrajno neugodna in naravnost uničujoča. Ljivarski mojster Fr. Torlecar na Jesenicah pa je tej enostranski kritiki zaenkrat temeljito zmešal štrne in pokazal s svojo tehniko, da je mogoče z jeklenim zvonjenjem presenetljivo posneti »dragocene« glasove bronastih zvonov, ter v mehki glas in brnenju zvokov zabrisati do skrajnih mej razliko med jeklenim in bronastim zvonjenjem. To je bil presenetljiv in razveseljiv učinek, ki je prevzel srca vseh, ko so zaslišali »iz stolpa sem« prvo jekleno zvonjenje, krasno ubrano v hrepenč četvero zvok: des, e, ges, des. Pripomniti moram, da so trije jekleni zvonovi spretno prilagojeni še ohranjenemu bronastemu zvonu des. Blagoslov je izvršil preč. g. dr. Mörtl, dekan mariberski, ki je kot Zilan znal ubrati v svojem krasnem cerkvenem govoru pravo struno za mehka, slov. koroška srca. Veliki zvon (1662 kg) je posvečen patronu guštanske župnije Sv. Ilju, kumovala mu je jeklarina guštanska, zastopana po svojem uradniku g. A. Konečniku in svojem delavcu g. Fr. Sušniku, oba iz Guštanja; drugi zvon (1030 kg) je posvečen sv. Florijanu, kumovala sta mu gospod in gospa Flora in Beno Kotnik pd. Lubas iz Podkrajja, ki sta zvon sama kupila; tretji zvon (670 kg) je posvečen Devici Mariji, kumovala sta mu gospod in gospa Liza in Anton Steharnik iz Tolstega vrha. Po končanem obredu je zapel domači pevski zbor priljubljeno pesem »Zvonikarjeva«, godba pa je zasvirala našo himno: »Lepa naša domovina«. Vse se je vršilo zunaj cerkve, nakar se je služila v cerkvi slovesna sv. maša. Zunan je pa začel poslovati tesarski mojster g. Fr. Kavc, ki je najprej po domači požarni brambi zaprl prostor za dviganje zvonov, potem pa odredil in vodil dviganje. Med zvoki godbe in grmenjem topičev se je pomikal zvon za zvonom, ves ovenčan, počasi višje in višje, dokler ni nazadnje izginil v zvonikovih linah. Ob 2. uri popoldne so zvonovi zazvonili. Prigodil se ni noben dogodljaj. — Farani guštanski so si s svojimi darovi postavili v zvonik trajen spomenik. Naj še omenim, da stanejo zvonovi, postavljeni v zvonik z vsemi pritisklinami vred 14 D 1 kg.

Novi zvonovi pri St. Janžu na Dravskem polju. Na Cvetno nedeljo dne 13. t. l. se nam bo izpolnila srčna želja: dobili bomo dva nova bronasta zvana, ki jih bomo v soboto popoldne slovesno sprejeli. Večji, »Lurški zvon« tehta 1400 kg, manjši 600 kg.

Naselitev navdušenega Slovenca pri Gornji Sv. Kungoti. Tukaj se je pretekli mesec nastanil in kupil bivšo posestvo in gostilno Vaupotič g. Francišek Jerman iz ugledne hiše Jermanove v Trbovljah. Gospod Jerman in njegova družina je za G. Sv. Kungoto velika pridobitev, ker so zavedni Slovenci ter strogo verskega katoliškega prepričanja. Blagemu soobčanu in njegovi gospej pa kličemo iz srca: Dobro došli, take značajne, odločne može in zavedne katoličane občina silno potrebuje.

Dopis iz Čeršaka ob Muri. Ko sem bil zadnje dni peteklega tedna po opravkih v Mariboru, sem si kupil »Slovenca«. V tem listu berem, da so demokrati pod vodstvom znanega »freimaurerja« Pribičevića priskočili Pašiču na pomoč. Naši slovenski in hrvaški poslanci so Pašiča 24. marca vrgli. Vse je pričakovalo, da bo sedaj vendar enkrat konec krivične velikosrbske Pašičeve vlade in slabega gospodarstva. A glejte, kaj se je zgodilo? Našel se je izdajalec, ki je še pomagal Pašiču zopet do vlade. To je bil vodja zagriženih demokratov Pribičević. Ko sem to čital, sem izpljunil in vzkliknil: E, taki so! Mad nami ubogimi delavci in kmeti kričijo demokrati, kake prijatelji naši so, a sedaj držijo »štango« tistemu, ki ga po celi državi proklinja vse, kar trpi. Iz »Slovenca« sem tudi povzel, da Pribičević združen s slovenskimi demokrati, kateri izdajajo »Jutro«, »Tabor« in »Domovino«. Pribičević, dr. Žerjav, dr. Kukovec, dr. Lipold, Spindler, to je eno. To so tisti, ki so nas zopet predali Miklavžu Pašiču. In cirberška preroka Ferik ter Hercog bi rada nas uboge delavce in posestnike dobila v te sramotne mreže. Nikoli! Mi ostanemo zvesti krščanski stranki, katero je tu vodil naš nepozabni Anton Hauc. — J. K.

Demokratje v St. Juriju na Pesnici. Sentjurčani nam poročajo, da sta na Marijin praznik k njim prinesla svojo blagovest dr. Koderman in Voglar. Zdelavala sta radikale in klerikalce kot pogubo države, pa nesrečneža še nista slutila, da so isti čas slovenski demokratje v Belgradu že ležali v objemu radikalov, a v boju proti radikalni korupciji pa so ostali ravno ti nesrečni klerikalci in poštenejši demokrati, nego so slovenski. Neki kmet, ki niti ni naš somišljenik, je baje govornikoma štrne popolnoma zmešal, tako da jih tudi slavni nadučitelj Robnik ni mogel več razvoljati. Najsijajnejše na celi komediji je bil menda le avto, s katerim sta se govornika vozila. Naši može — in teh je bila večina — so se na tihem muzali, ko so demokratje »kolonili« klerikalizem, kajti zadnja leta je tudi velika večina Sentjurčanov baje že spoznala, katere stran ka edino resno dela za blagor ljudstva in države. Tistim pa, ki še danes ne vedo, kateri stranki bi se pridružili

(taki ljudje se imenujejo menda »naprednjaki«), bi svetovali, naj se dajo zdravniško preiskati, za katero stranko bi bolj »taubali«, ali pa na kakem sejmu poberejo karten-slagerco, ali pa slednjič — kar bi bilo ravno tako »napredno« — štejejo po svojih knofih: demokrat — samokrat — radikal — klerikal, toda, pozor, pri imenu »klerikal« treba vselej zamizati in pljuniti, drugače gorje!

Kaj pa z našo živino? Od St. Jurija na Pesnici se posamezni živinorejci obračajo do nas z vprašanjem, kako da je njihova občina izključena izmed onih, ki morejo živino čez Plavč naravnost v Nemško Avstrijo spravljati. Odgovarjamo jim, da morajo za vzrok vprašati pri svojem županstvu. Kakor je bilo že objavljeno, so naši poslanci za one občine, ki so se do njih obrnile, vse storili, da se je to dovoljenje doseglo, čeprav je na poročilo in predlog okrajnega živinozdravnika, velikega prijatelja samostojnežev, vlada prvotno to prošnjo odbila, češ, da je nepotrebno. Tudi nam se je čudno zdelo, da šentjurska občina ni bila zraven, a smo si mislili, da ali te ugodnosti ne potrebuje, ali pa se ji prostovoljno odreče — samo na ljube samostojnemu gospodu živinozdravniku, da ne bi njega spravila v zadrego.

Umrla je pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Nanika Kramberger v starosti 31 let. Pogreb blage pokojne se je vršil ob obilni udeležbi minulo soboto. Rajna je bila izdaleč znana, dobre in skoz in skoz krščanske rodbine Kramberger. Naniki svetila večna luč, rodbini Kramberger naše sožalje!

Vrlim ptujskim fantom. Vsa narava se prebuja iz trdega zimskega spanja, vse se je oživelilo, čas je tudi, da se mi ptujski fantje zbudimo iz dolgega vojnega in povojnega spanja. Kako smo bili poprej dobro organizirani. In sedaj? Povsod se razlega glas in klic: Življenje, življenje! Obnova, obnova! In mi še vedno spimo? Ne, ne smemo! Fantje na noge, hura, na noge, vabi nas klic naše organizacije, pridružimo si ji vsi vrli mladeniči! Obnoviti hočemo našega Orla, poživiti ga hočemo! — Zato, fantje v nedeljo, dne 6. marca t. l. po pozni maši v društveno sobo minoritskega samostana na orlovski občni zbor. Fantje na plan! — Več fantov!

Nepošteno roke na delu pri Veliki Nedelji. V noči dne 25. marca okrog enajste ure so hoteli do zdaj še neodkriti zločinci vlomiti v tukajšnjo cerkev. Sreča je nanesla, da sta se dva tukajšnja orožnika ravno ob gori navedenem času vračala iz službe ter tako nevede prepodila vlomilce. Poškodovali so le vrata na moški strani. Na sumu je neki zloglasni Prejac, ki je tudi oropal cerkev pri Sv. Lenartu in se je dotični ravno imenovanega dne potikal tukaj okrog. Prejac ima na vesti več vlomov in je že dalje časa od oblasti zasledovan. Nastopa zelo predrzno ter se nenadoma pojavi zdaj tu zdaj tam. Tudi po vinskih kletah so začeli stikati neki, pa ne od države postavljeni financarji. V neki kleti so se zadovoljili s krompirjem, ker vina niso našli.

O čem govorijo v Zavrču? Pri nas se sučejo ter vrtijo javno pogovori vedno krog neobdigrane šolnika Trohe in krog agrarne reforme. Završka agrarna reforma ni namreč čisto nič drugega, nego nekaka podružnica Samostojne stranke. Vsak najemnik ima cunjo »Kmetijski list«. Ako ga vprašaš: »Kedo ti je plačal časopis?« »Jaz sam ne«, ti bo odgovoril, »ampak naročnina za list se vračuna pri najemniku.« Neka stranka je pošiljala vselej »Kmetijski list« nazaj. O tej zavrnitvi lista je obvestilo tajništvo Samostojne ekssolnika Troha. Ta je stranko pozval k sebi in jo nahrulil: »Ker pošiljate nazaj »Kmetijski list«, niste vredni dobrot agrarne reforme, ker se upirate podpirati stranko, ki deli zemljo!« Treba pa tudi pribiti, kako postopa ta naduti šolnik pri razdelitvi zemlje. Ubogi viničar, ki ima celo kopico otrok, ne dobi zemlje, čisto gotovo pa nobeden ne, ki ni Trohov pristaš. Zemljo dobivajo po večini dobro založeni slabostojni gruntarji. Ekssolnik Troha pa je pobasal v svojo malho kar en velik kos njive in dva travnika. A nima nič živine, ampak krma roma nekam na Hrvaško. Kakor je namreč skoz in skoz gnila ter pokvarjena Samostojna stranka, tako je krivična od njenih pristašev izpeljana agrarna reforma.

Zanimivosti iz Majšperga. Naš kraj se industrijalizira. Za novi premogokop se gradi sedaj elektrarna in ozkotirna železnica iz Pragerskega. Pri vsem tem delu pa so domačini potisnjeni popolnoma ob stran. Z gnejvom in srdom gledamo, kako nam tuji delavci, Rusi, takorekoč izpred ust jemljejo košček kruha, ko imajo v svoji domovini dovolj dela in jela. Naši ljudje pa, zelo potrebni zaslužka, ker jim zemlja ne daje dovolj živčja, ne dobijo dela na domačih tleh. Rusko delavstvo nam je pokvarilo tudi vodo, tako, da je sedaj pet vasi tukajšnje občine brez pitne vode. Okrajno glavarstvo v Ptujju jim je dovolilo posluževati se te vode pod pogojem, da je ne skvarijo. Ker so to dovoljenje zlorabili, pričakujemo od okrajnega glavarstva, da nas zaščiti. V nedeljo, 30. marca se je vršil pri nas sestanek somišljenikov SLS. Izvolil se je novi odbor v katerem so naši najboljši može. Zdaj pa na delo za okrepitev naše organizacije! Edino z uresničenjem njenega programa pridemo k zboljšanju vsega našega gospodarstva. Saj vidimo pod lastnim pragom, da beograjski centralizem ne pozna drugo kot samega sebe. Za nas in naše potrebe ni in ne bo imel smisla. Avtonomija je naša rešitev in za to se bori Slovenska ljudska stranka.

Narodni poslanec Davorin Krajnc, ki si je pozimi zlomil nogo, je toliko okrevljal, da se je vrnil v Beograd. Hodi še sicer s težavo, a s pomočjo palice in tovarišev vendar prihaja v klub, da vrši svojo poslansko dolžnost.

Orel—Šostanj. Med tem ko je večina mladine norala po predpustnih veselicah, se je naša orlovska mladež tiho in vztrajno vadila v svoji sicer skromni, a ljubi ji telovadnici. Sadove truda so pa pokazali Orlu na Marijin praznik v lepo uspeli akademiji, ki se je vršila v hotelu »Union«. Poleg brezhibno izvajanih prostih vaj

članov, članic, nižjega in višjega fantovskega naraščaja ter gojenk in mladenk smo občudovali zlasti drzne skupine dvanajstih članov, pogumne nastope deklamatorjev, malih in velikih, ljubko pesmico naraščajskega zbora ter naravnost dovršeno petje zelo težkih skladb moškega zbora pod vodstvom g. organista Vinko Sattlerja. Izredno navdušenje in priznanje je poleg korajžnega govora Orliča Zapuška izzval zlasti slavnostni govornik br. Josip Medved, ki je v svojem pesniško zasnovanem skoraj polurnem krasnem govoru na podlagi svojih vojaških izkušenj utemeljeval važnost in potrebo lepe orlovske organizacije. Akademijo je zaključil č. g. kaplan Pavel Gril, na čigar ramah je kakor vedno slonelo glavno breme priprav, z zahvalo vsem prijateljem šolstanijskega Orla ter povdaril da je današnja akademija nudila sliko samo enega dela celotnega orlovskega programa, ki gre veliko globlje in hoče vzgojiti res nov, boljši rod, ki ne bo iskal zabave samo po gostilnah in beznicah, katerih je pri nas toliko, da se človek niti obrniti ne more, da ne bi s te ali one mu udarilo na uho divje vpitje in razgrajanje. Naš Orel pa je pokazal, da je ostal zvest svojemu geslu — naprej in navzgor in mi mu k zadnjemu uspehu iskreno čestitamo. Bratje Orli, ne zmenite se za psovke in blato, s katerim vas obmetavajo zagrizeni nasprotniki — vi stojite previsoko nad njimi, da bi vas mogla njihova umazanost zadeti.

Spomini na rajnega zlatomašnika Cizeja in na njegovo sestro. Od šmartna pri Velenju poročajo. Pri nas smo pokopali blagega našega č. g. župnika in zlatomašnika Fr. Sal. Cizeja. Z njim smo izgubili dobrega dušnega pastirja, ki je zelo poštvalno pastiroval med nami nad 30 let. V svojih mlajših letih je bil med otroci zelo priljubljen katehet. Kar nas je bolj srednjih let, se z veseljem spominjamo, kako smo svojega kateheta ljubili in kako nas je s svojo milo besedo lepo učil in vzgajal. Do svoje zadnje bolezni nam je rajni gospod nedeljo za nedeljo tako lepo priprosto z zgovorno besedo oznanjeval božjo besedo. Pogosto nam je priporočal prejel sv. zakramentov in je vsakemu rad ustregel v spovednici. Rad je obiskoval tudi bolnike. Seve, radi visoke starosti in radi bolne noge ni mogel v hribe, toda, kamor je mogel, je rad pohitel k bolniku. Skratka: v njem smo imeli zelo dobrega dušnega pastirja. Pa tudi v drugih zadevah je bil naš najboljši zastopnik in svetovalec. Bil je v prejšnjih letih, ko se je nemčurstvo silno širilo po Šaleški dolini, eden glavnih stebrov slovenstva. Zato smo ga mnoga leta volili v okrajni zastop in v občinski zastop, bil je odbornik Kmetijske družbe, odposlanec okraja v odboru Južnoštajerske županije v Celju, vodil je izobraževalno delo med nami itd. Bil nam je tudi vzgled in svetovalec v umnem gospodarstvu, zlasti v sadjarstvu. Za vse njegove velike zasluge med nami ga je izvolila občina trg Velenje za svojega častnega občana. Zlasti ene poteze njegovega življenja, vsled katere smo ga vsi tako ljubili, ne bomo pozabili, namreč njegove prijaznosti in ljubeznivosti. Kakor se je znal rajni gospod lepo vesti tudi med najvišjo gospodo, ravno tako pa je prijazen, ljubezniv in postrežljiv bil tudi nasproti najpriprostejšemu človeku. Ni čuda, da smo zlato mašo rajnega gospoda župnika z največjim veseljem praznovali. Tedaj smo vsi tekmovali med seboj, stari in mladi, tržani in kmetje in delavci, da bi dobremu gospodu izkazali svojo vdanost in ljubezen. Tedaj smo vsi iz srca Boga prosili, da bi nam gospoda zlatomašnika ohranil še mnogo let. Res je bil do zadnjega še čudovito čil in krepak. Toda letos na Novega leta ga je bolezen nenadoma položila na bolniško postelj. Dva meseca smo se bali in upali, dokler ni v četrtek, dne 6. marca zvečer zvon žalostno zapel in nam naznanil, da gospoda župnika Cizeja ni več. In ko smo ga polagali v grob, se je vkljub skrajno slabemu vremenu zbrala prav vsa šmartinska župnija, so prihiteli premnogi iz sosednjih župnij in je prišlo 23 njegovih duhovnih sobratov izkazati mu zadnjo čast. Ko mu je škalski g. dekan govoril ginljivo v slovo, pač ni ostalo nobeno oko suho. Ko smo se pa poslavljali od njegovega groba, je šel od ust do ust glas: Tako dobrega gospoda bomo težko kedaj zopet dobili. Minulo je ravno teden dni od pogreba gospoda župnika, kar se raznese kakor blisk po župniji glas: Sestro rajnega gospoda, ki mu je ves čas njegovega župnikovanja med nami skrbno gospodinjala, je zadela kap. Po enotedenskem hudem trpljenju jo je pa smrt rešila nadaljnih muk. In na Marijin praznik se je zopet zbrala cela župnija na pokopališču, da smo jo položili v grob poleg njenega brata, in zopet se je skoro sleherni oko napolnilo s solzami. Saj rajna Pepca, kakor smo jo imenovali, je bila nad vse blaga žena in njena nenadna smrt nas je vse pretresla. Bila je globoko pobožna, ter je vsako nedeljo prejela sv. zakramente, vsak dan je pa posvetila s tem, da bila pri sv. maši. Bila je marljiva, kakor mravlja in čeprav je bila stara že čez sedemdeset let, je nisi videl nikdar brez dela. Bila je tiha in skromna, kakor bi je ne bilo pri hiši. Župnijskim poslom je bila dobra mati, zato so tudi posli, ki so prišli v župnišče, tam tudi ostali. Bila je usmiljena do revežev in ni nobenega odpustila brez daru. Zato jo je pa tudi cela župnija kakor njenega gospoda brata spoštovala in ljubila. Zato jo je sedem duhovnikov in skoro toliko ljudstva spremili h grobu, kakor njenega brata. — Čudna so pota božje previdnosti. Skupaj sta skoro celo življenje živela, skupaj sedaj tudi počivata! — Vsi pa, ki smo se z žalostjo od Vaju ločili, Vama kličemo: Počivajta sedaj od vsega truda in da se kedaj zopet vidimo pred večnim Bogom!

Shod naše stranke v Šmarju pri Jelšah. Dne 25. marca smo imeli pri nas shod SLS pri g. Gradu. Govoril nam je g. dr. Ogrizek iz Celja. Dvorana je bila nabita zborovalcev. Med zborovanjem je napravil medklie

predsednik slabostjega odbora, pa skoraj bi bil zletel na prosto. Ko je nazadnje dobil besedo, se je začel jokaje repenčiti, a cela dvorana je enoglasno začela klicati: Dol z njim, slabostjenez ne bomo poslušali! — Predsednik shoda Turk je dal na glasovanje, če se sme drug slabostjni tovariš nekaj povedati; vsi so odločno rekli: »Jok!« S tem sta bila slavna govornika gotova in z njima vred smo tudi slabostjno izročili dolgi večnosti. Izrekla se je popolna zaupnica Jugoslovanskemu klubu in z »živijo dr. Korošec« se je shod zaključil. — Gospodu dr. Ogrizeku lepa hvala in dobrodošel še večkrat!

Krajevni odbor SLS smo poslali zadnji teden okrožnico. Prosimo, da v okrožnici naročeno natanko izvedete! Potem boste imeli v slučaju volitev prav lahko delo! Krajevne odbore SLS, katerim smo okrožnici priložili rumen opominski listek, prosimo, da tudi na tem listku naročeno takoj izvršijo! — Tajništvo SLS v Mariboru.

Slajna vas pri Sv. Miklavžu pri Ormožu. Na gostiji Lukman—Lah v Slajne vasi je bilo nabrano za Dijaško večerjo 146.50 D. Bog povrnil!

Prošnja. Okrajno sodišče v Murski Soboti kot varstvena oblast išče siroto Ottona Maitz iz Serdice, okoli 14 let starega, ki se nahaja od leta 1918 pri nekem posestniku na bivšem Spodnjem Štajerskem v oskrbi. Dotični, ki ima fanta v oskrbi, oziroma vsak, ki mu je kaj znano o njem, se prosí, da javi gori navedenemu sodišču, kje in pri kom se fant nahaja.

Četrta številka »Našega doma« prinaša uvodoma Fr. Zarnov članek: Naše kmetijstvo, ki je s svojimi statističnimi podatki veleznanim in poučen. — Savinjska: Na svetovnem odboru — pesem. Kakor je v 3. številki dr. A. Biserijanski napisal slavospev Prlekiji, tako nam tokrat Kartuzijan poda kaj lepo sliko: Iz konjskega okraja. — A. Boštele nadaljuje irsko povest: Kralj moči. Opozarjamo se ponovno, da kdor želi imeti to zanimivo povest v celoti, naj naroči »Naš dom«, ker ustrežemo še sedaj lahko s prvimi številkami.

Za dijaško semenišče v Mariboru so poslali od Sv. Ruperta v Slov. goricah kot velikonočno pisanko 414 jajc in 5 kg masti ter klobas. Bog povmi vsem blagim darovalcem!

Na gostiji Prapotnik-Medik pri Veliki Nedelji so nabrali svahte 135 dinarjev za Dijaško kuhinjo v Mariboru. Pristrčna hvala!

Dar. Rihard Tišler ter Josip in Marija Demšič, trgovci v Velenju, so darovali mesto venca na grob pokojnega veleč. g. župnika Fr. Cizeja za Dijaško kuhinjo v Mariboru 200 D. Pristrčna hvala.

Izkaz darov za Dijaško večerjo v mesecu marcu. — Dekleta župnije Sv. Jakob v Slov. goricah nabrala 600 dinarjev. — Pri poroki g. Lovro Kuhar—Marija Šičer-nik se je nabralo 255 D. Na gostiji Predikaka v Pletterjih in Mustafa v Zapečji vasi je vesela družba nabrala 221 dinarjev. — Na gostiji Makš Koser—Lizika Kocpek v Sp. Dupleku so gostje po licitaciji jagnjeta nabrali 200 dinarjev. Na gostiji Brunčič—Cvikl, Sv. Peter pod Mariborom so gostje nabrali 164.25 D. Na gostiji Wudler—Dvoršak, Sv. Jakob v Slov. gor., gostje 155 D. Posojilnica v Slatini mesto venca na grob svojega bivšega odličnega tajnika, g. bučkera župnika Jakoba Krajnc 150 dinarjev. Na gostiji Lukman—Lah, Slajna vas, gostje nabrali 146.50 D. Na gostiji Fr. Erlih—Marija Majcen v Mezgovcih gostje darovali 125 D. Gospod špiritualni Vek. Skuhala 100 din. in enega kovača, skupaj 110 D. Občinski odborniki v Jarenini ob priložnosti občinskega računa nabrali 102.50 D. Na gostiji Lipša—Budja v Bunčanih nabrano 90 D. Gospod nadžupnik Fr. Korošec mesto venca na grob umrlega župnika Jakoba Krajnc v Bučah (med temi tri kovače) 60 D. Na pogrebu Franca Laufer in njegove tašče Lize Bezjak pri Sv. Rupertu v Slov. goricah nabral Ivan Vrljič 50.50 D. Franc in Terezija Ogrizek v Rog. Slatini mesto venca na grob umrlega župnika Jakoba Krajnc 50 D. Na posvetitvi družine Eilec v Ihovi 43.50 D. Pri enaki posvetitvi Lovro Maričnik na Benedičkem vrhu 35 D. Župnik Josip Weixl, župnik pri Sv. Križu na Murskem polju kot kruh sv. Antona za Dijaško večerjo 25 D. Stefan Rojnik, višji rač. svetnik v pok., Rogatec 20 D. Iz »Glasnika« kruh sv. Antona 15 D. Po enega kovača so darovali razun že navedenih: Angela Korber, Orova vas, župnik Jodl, nekdo iz Zavrč, župnik A. Sebat, Mara Pohar, Maribor in župnik Fr. Gomilšek, skupaj 60 D. — Blagajnik Dijaške večerje se v imenu dijakov pristrčno zahvaljuje za vse sprejete darove in še zanaprej prav rad sprejema za svoj sklad zaostale kovače. Opozarja pa zopet, da ste Dijaška večerja in Dijaška kuhinja dve ločeni ustanovi, ako tudi so obeh skoz in skoz isti dijaki deležni. — Le za prvo, to je Dijaško večerjo je blagajništvo v Cirilovi tiskarni v Mariboru. Priporoča se še naprej odbor Dijaške večerje.

Zakon o volilnih imenikih in Zakon o občinskih volitvah se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Krasne razglednice za Velikonoč se dobijo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Bogati bi hoteli postati vsi, ali varčevati o pravem času in na pravem mestu, to zna malokdo. Napačno varčevanje, pravzaprav razsipavanje denarje, je kupovanje slabega blaga, posebno, če gre za blago, ki se vsak dan uporablja ter se mora često prati. Našim čitateljem, ki potrebujejo tkanine, šifon, izgotovljeno perilo, obleke, pletenine itd., priporočamo, da se z zaupanjem obrnejo na najstarejšo trgovsko hišo, ki je na najboljšem glasu, na trdko R. Miklauc, Ljubljana 371, kjer lahko dobe v vseh zaželenih količinah in cenah izgotovljeno perilo in obleke, ali pa po meri izdelane v lastnih delavnicah.

Kar v potrebuje, to je Elzafluid. To pravo domače sredstvo, katero prežene vaše bolečine. Poizkusna pošilj-

ka 27 din. Lekarnar Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elza-trg št. 341, Hrvatska.

Dobro uro imeti je želja vsakega človeka, ker vsaki ve, kako je neugodno, ako se ne ve nikdar pravega časa. Znana trdka ur H. SUTTNER, LJUBLJANA št. 992, Slovenije, zahvaljuje svoj dober glas resničnosti, da vsaka njena ura ima natančni in trajni stroj. Kdor kupi pri Suttnerju uro, je siguran, da poseduje najboljši stroj, ter si prihrani s tem jezo in popravilo. Krasni cenik trdke H. Suttner vsebuje še veliko izbire, tudi razne druge zlatnine in srebrnine ter drugih sličnih potrebščin.

Zgodba o nevidnem človeku. V »Straži« je izhajal skozi mesece podlistek pod zaglavjem »Zgodba o nevidnem človeku«. Zgodba je v zelo lepi slovenščini in prevedena iz angleščine in je po svoji vsebini zelo zanimiva naše naročnike in čitatelje. Tiskarna si je sedaj preskrbela ponatis te mične zgodbe in je izšla že tudi knjiga, ki se dobi za 7 dinarjev v prodajalni Cirilove tiskarne. Knjigo zelo toplo priporočamo vsem bralnim družtvom.

LEPOTA? SVEZOST? MLADOST? Priljubljena vnanjščina? Vse to si lahko prihranite in zabranite prerano ostarelost edino z racionalnim negovanjem vašega obraza, vašega telesa, vaših las in zob! Izvanrednega delovanja so že čez 25 let priljubljeni Elza-preparati za negovanje lepote: Elza-obrazna in kožo obvarujoča pomada (2 lončka s pakovanjem in poštino 25 dinarjev), Elza-pomada za rast las (2 lončka s pakovanjem in poštino 25 dinarjev), Elza lilijno milo lepote (4 kose s pakovanjem in poštino 40 dinarjev) in 10% doplatka, in drugi Elza-preparati kakor Elza evet za lase, Elza-voda za usta, Elza-kolonska voda i. t. d. Adresa: Lekarnar EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA, Elza-trg št. 341, Hrvatsko.

II.

Ko z milom gresta tja po poti,
tri »čunke« prišle so nasproti
in z milom »Zlatorog« sta brata
oprala pujske vsega blata.

(Nadaljevanje sledi).

Gospodarstvo.

ITALJANSKO VINO SE NE BO UVAZALO V NAŠE KRAJE.

Poslanec Žebot piše iz Beograda:

Pisali ste mi, naj Vam točno pojasnim, kaj je z uvozom vina iz Italije v naše kraje. V »Slov. Gospodarju« ste nedavno objavili vest, da uvoza tega vina ne bo. Da se o stvari natanko poučim, sem posetil včeraj generalnega direktorja carine g. Vaso Dimitrijeviča. Vprašal sem ga: »G. direktor! Prosim Vas, objasnite mi, ali so resnične vesti, da bodo zastopniki Jugoslavije pri trgovinsko-carinskih pogajanjih dovolili Italiji uvoz vina v naše kraje?« Odgovoril mi je: »G. poslanec! Bodite prepričani, da naši zastopniki ne bodo popustili. Imajo strogo naročilo, da se glede carine na italijansko vino morajo držati navodila: Na italijansko vino ostane tako visoka carina, da bo vsak uvoz tega vina popolnoma nemogoč. V tem oziru imajo naši zastopniki stroga naročila in ne smejo prav nič popustiti. Raje pustimo, da se pogajanja razbijejo, nego bi pripustili uvažati le en liter vina iz Italije. Zastopnik iz Slovenije, ki ga je imenovala vlada na zahtevo Jugoslov. kluba, Vam lahko vse to potrdi. Mi vsi vemo, da bi bilo vinogradništvo v Jugoslaviji ubito, če bi se na italijansko vino naložila nizka carina. Zategadelj bodite brez skrbi!« Prijazni mož mi je to povedal tako iskreno, da sem prepričan o resničnosti njegovih besed.

Shod planinarjev. Iz Mozirja poročajo: Pri nas se je vršil shod planinarjev iz: celjskega, slovenjgraškega, mariborskega in konjskega okraja. Udeležba je bila res veličastna. Nad 400 udeležencev je z velikim zanimanjem poslušalo izvajanja g. agrarnega komisarja Spiller Moys. Govorili so nadalje še dr. Stefančič o agrarni reformi, g. Zidanšek in Ružič o gozdarstvu. Ob 2. uri popoldne je bil ta velevažen shod zaključen. Ko bi se naši ljudje res tudi zavedali, koliko narodnega bogastva počiva zakopanega v zanemarjenih naših planinah. Osobito velja ta očitek kmetom na Korjaku, kar je pri glasovanju še prav posebno povdarjal predsednik Dobrn-ske pašniške zadrage.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjskem sejmu dne 28. marca 1924 se je pripeljalo 161 svinj in 3 koze, cene so bile sledeče: mladi prašiči 5—6 tednov stari, komad 225—250 D, 7—9 tednov stari 275—300, 3—4 mesce stari 650—700, 5—7 mescev stari 1050—1300, 8—10 mescev stari 1625—1700, 1 leto stari 1750—1875, 1 kg žive teže 17.50—20.—, 1 kg mrtve teže 22.50—27.50, koze komad 200—300.

ŽITNI TRG.

Čvrst položaj dinarja na mednarodnem denarnem trgu še ne kaže nikakega vpliva na naših žitnih tržiščih. Proizvajalci še vedno preveč zahtevajo, nego je konzum.